

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CCLXV. Confirmatio Regularum pro MOnachis Græcis Melchitis nuncupatis
Congregationis S. Joannis Baptistiae in Soairo in Monte Libano, Romæ
degentibus ad S. Mariæ in Domnica, quæ Ecclesia cum omnibus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](#)

tio nostro subditorum sovere inobedientiam, imo, ut etiam recrudecenti malo fortiora opponamus medicamenta, hocce præsenti mandato innovamus, & denuo intimamus Decreta tum Venerabilis Capituli Generalis, tum Venerabilis Definitoriū supra laudata, & insuper jubemus, ut nemo ea transgredi ultra audeat, aut comas adscitias, vulgo *Perruques* dictas assumat, sub poena suspensionis ipso facto incurrandæ. Circa eos autem, qui hujusmodi comis fictiti, seu Perrucis nunc utuntur, decernimus, ut nisi eas deposuerunt intra annum a præsentium intimatione computandum, simili suspensio pœna exemplo subjacent, stricte injungentes omnibus, & quibuscumque respective Domorum Nostrarum Superioribus, ut præfens decretum in Oratorio publice legi, in libris insinuationum interseri, ac sedulo observari current, nosque de prædictorum executione certiores faciant. Datum apud S. Antonium Viennensem die 11. Januarii anni millesimi septingentesimi trigesimi noni. — N. Gasparini Abbas Generalis S. Antonii — De mandato præfati Rmni Abbatis generalis S. Boudet. Def. Scer. loco † Sigilli.

Dictam Legem sub variis praetextibus inobedientiam a nonnullis auctoritate Apostolica communiter perit Procurator Generalis.

Eam itaque confirmat Clemens.

Sicque in perpetuum præcipit observari.

quos specat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caſularum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, &c. Sedi Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis alteri judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbū insertis habentes, illis alias in suo labore permanuris, ad præmissorum effectum hanc dūntaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contraria quibuscumque.

Datum Roma apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Septemb. 1739. Pontificatus nostri Anno X.

Contraria tollit.

Dat. die 9.
Sept. 1739.
An. X.

§. 2. Quoniam autem, sicut dilectus Petrus Procurator generalis nobis subinde exponi fecit, Ordinario præserta ad regularis discipline manutentionem necessaria debita executione adhuc demandata non fuit, ex eo, quod quidam ex predicitis Canonicos Regularibus, sive in hac Alma Urbe Nostra, seu in Avinionem, aliisque Civitatibus existentes, sub fictis, & ementitis, vel falacribus variis, & subtilibus praetextibus cæsarie hujusmodi utendi licentiam a nobis, seu nostris, & Sedis Apostolicae Nunciis reportaverint, quod cum Religiose modelis, regularique observantiae contrarium, tum nihil saepius nihilve strictius tum a Sacris Canonibus tum per Concilium Tridentinum, ordinisque prædicti statuta præceptum exiſit, dedecetque viris regularibus eo uti ornamento. Proinde dictus Petrus Procurator Generalis Ordinationem prædictam per Nos confirmari, ac in præmissis opportune indulgeri, providere per nos plurimum desideret.

§. 3. Nos ipsum Petrum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliquisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penitis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latiss, si quibus quomodolibet innodatus exiſit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie abfolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus suo, & eorumdem Abbatis Generalis, & Diffinitorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præsertam Ordinationem a memorato Nicolao Abate Generali de unanimi dictorum Definitorum voto, & assensu, ut præfetur, factam cum omnibus, & singulis in ea contentis auctoritate Apostolica tenore præsentū approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adiiciimus, omnemque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, dicta auctoritate supplemus, & sanamus, necnon quacumque licentias, & facultates galloſtani Cæſariem prædictam per quoquecumque dicti Ordinis Canonicos Regulares tam a Nobis, quam a Nostris, & Sedis prædictis Nunciis, seu a quibusvis aliis sub quavis causa, ratione, & praetextu obtentas, & pro tempore obtinendas, per præsentes auctoritate, & tenore prædictis annulamus, cassamus, & irritamus, viribusque, & effectu evacuamus, ac annullatas, cassatas, & irritas, ac nullius roboris, & momenti fore, & esse declaramus.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad

Confirmatio Regularum pro Monachis Græcis Melchitis nuncupatis Congregationis S. Joannis Baptiste in Soairo in Monte Libano, Romæ degentibus ad S. Mariæ in Dominica, quæ Ecclesia cum omnibus dependentiis eisdem conceditur.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

SOL Justitiae Iesus Christus Fidei nostræ Auctor, & consumator, qui sicut aquila provocans ad volandum pullos suos, & super eos volantes expandit alas suas, & affumpit eos, atque portavit in humeris suis, Gallina quoque similitudinem congregantis sub alas pullos suos assumere voluit, inter præcipua divinæ caritatis ornamenta Catholicae Ecclesie Sponſa sua legata hoc præceteris in fine commendare dignatus est, ut tanquam communis omnium fidelium mater ex universis, quæ sub Cœlo sunt, nationibus filios ad ipsius finum securentes amantissime exciperet, ac fovearet. Ea propter Romanæ Ecclesie Summi Pontifices Prædecessores nostri, quos suos in Terris Vicarios usque ad consumationem Sæculi constitutis Pastorum Princeps, ejusdem exemplis ea, qua decet, veneratione semper obsequentes, non solum Populos e remotissimis, ac distis Regionibus ad omnium Ecclesiæ Matrem, & Magistrum veientes benignissime complexi sunt, verum etiam in omnes orbis Terræ partes Apostolicos viros, qui undique conquirerent, alicerent, atque ad ipsam deducerent filios, mittere consueverunt. Nos autem quibus nullum est jucundius solatium, quam, ut Romanæ Ecclesie per spirituale connubium Nobis defponsæ, eos etiam demus filios, qui licet alibi nati, hic tamen instituti, ad fratres suos communis matris conciliando aliquando pergent, nunquam omisimus, quin laudatissima corundem prædecessorum nostrorum studia confectaremur.

§. 1. Enimvero inter alios diversarum nationum dilectos filios, quibus in hac Alma Urbe nostra, & alibi opportuna Apostolicae benigntatis commoda impertiti sumus, dilectis itidem filiis Monachis Græcis Melchitis dictis Congregationis Sancti Joannis Baptiste in Soairo in Monte Libano, qui e Phœnicia, sive Syria Romam appulerunt,

Proclam.

Ecclesia
S. Mariæ in
Dominica
Monachis
Scotis de-
ta.

Ecclesiam

ANNO
1739.

CLEMENS DUODECIMUS. AN. X.

299

Ecclesiam Sancte Mariae in Dominica, seu Dominica vulgo della Navicella de dilecti filii nostri Nicolai S.R.E. Presbyteri Cardinalis Golcia nuncupati ejusdem Ecclesiae Titularis confensu, die 23. Julii anno 1734. concessimus. Ecclesiae vero adjectarumque eidem parvarum adiunctorum, rerumque Sacrarum, & prophaniarum possessionem illi die 29. ejusdem mensis, & anni adierunt.

Regulas ii
sibi confi-
tuerunt.

§. 2. Interea temporis nonnullas sibi Regulas pro debita juxta eorumdem Institutum regularis disciplinae observantia præscripterunt, quas cum dilectus pariter filius noster Ludovicus S.R.E. præfatus Presbyter Cardinalis Belluga nuncupatus accurate perpenas probasset, Apostolicæ etiam auctoritatis nostræ confirmatione dignas existimavit, carumdem autem tenor est, qui sequitur vide-licet.

Regulae pro Monasterio S. Mariæ in Dominica Monachorum Græcorum Melchitarum Congregationis Sancti Joannis in Soario nuncupatae.

§. 3. I. Cum hoc Monasterium S. Mariæ in Dominica a Sanctissimo Domino nostro Clemente XII. Pontifice Maximo, ad propagandam, conservandamque Religionem Catholicam Romanam apud Melchitas Graeci Ritus in Syria Monachis Catholicis ejusdem Nationis Congregationis S. Joannis in Soario concessum sit, dabit operam ejusdem loci Abbas, ut ex Monachis, quos de familia perpetuo habere debet, nonnulli Religiosi ad literarum studium deligantur, qui eo completo, prompti, paratiq; sint ad eas Missiones obeundas, ad quas illos S. Congregatio de Propaganda Fide mittendos judicabit.

§. 4. II. Oneratur conscientia Abbatis Generalis, ne Romanum mittat, nisi Monachos jam profilos, singulari pietate ornatos, moribus integrerrimi præditos, & optima corporis valetudine instructos: ii vero, qui ad studia erunt designati, nec sine aetate minores annis duodevinti, nec maiores annis quadragesinta. Omnes præterea debent, vel esse Sacerdotes, vel ad Sacerdotium aetate a Sacris Canonibus præscripta, hic in Urbe ab Episcopo Graeci Ritus promoveri.

§. 5. III. Unusquisque dimissorias Abbatis Generalis secum deferre teneatur, que flatim Eñio Dño Protectori exhibenda. Is autem semper erit unus ex Cardinalibus Sacra Congregationis de Propaganda Fide, cuius directioni, a regimini tam Monachi, quam Monasterium prefatum S. Mariæ in Dominica subjaceat.

§. 6. IV. Simul ac Romanum pervenerint, ex parte mense spiritualibus exercitiis, decem, vel octo dierum spatio diligenter incumbant: quibus peractis, qui ad studia sunt destinati, coram Abbatore juramentum præsent juxta formulam his appropositam, exhibendum postea in proprio Autographo Sacra Congregationi de Propaganda Fide. -- Ego N. N. Monachus professus Congregationis Monachorum Græcorum Melchitarum S. Joannis in Soario nuncupate juro, & promitto in manibus R. P. N. N. Abbatis Monasterii S. Mariæ in Dominica, me ab hoc Monasterio non discessurum neque discedere curaturum mediate, vel immediate per me, vel per interpositam personam, nisi ex legitima causa admittenda ab Eñio, ac Rmo Dño Cardinale Protectore. Insuper pro fide Catholica propugnanda ad eum locum sine repugnancia me itarum, ad quem a Sacra Congregatione de Propaganda Fide destinatus fuero. Sic me Deus adjuvet, & haec Sancta Dei Evangelia.

§. 7. V. Tam studentes, quam ceteri Monachi ultra octo annos in prædicto Monasterio morari non poterunt. Quodsi aliqua urget necessitas, & ratio expovertit, ut aliquis eorum vel perpetuo, vel ad aliquod certum tempus, ultra octo illos annos, moretur, facultas omnino ab Eñio Protectore petatur, excepto Abbatem, cuius mora in hoc Monasterio, vel regressus in Syriam a Generali Abbatem dependet.

Qualitates
requirienda
in Monachis
Romani ab
Abbate Ge-
nerali mit-
tendis.

Unus ex
Cardinali-
bus Congre-
gationis de
Propaganda
Fide huic
Monasterio
datur in Pro-
tectionem.

Juramen-
tum a Mono-
chis stu-
dentibus præ-
fundum.

Tempus mo-
re per fin-
gulos Mono-
chos in hoc
Monasterio
facienda.

ANNO
1739.
Cui Mono-
chi, & Ab-
bas subiecti
eſte debeant.

Regule, &
Ritus imbi
obseruandi.

Cura Abba-
tis de Mono-
chis.

Studia, qui-
bus intum-
bere debent.

Methodus
Studiorum
præscripta.

Tempore
Lectionum
domo egressi
nemo debet
nisi exurgent
in ecclesiastice.

Studentes ob-
ficis distra-
ctivis non
enerandi.

Visitatio-
ne Monaste-
rii per Eminentissimum
Protectoris, &
Secretarium S. Con-
gregat. de
Propaganda
faciente.

Quolibet die
Dominico
habenda Ca-
techesis.

Completo
Studiorum
curfu Mono-
chi in Sy-
riam trans-
mittendi.

Hospitali-
tas servanda.

§. 19. Nos

§. 8. VI. Omnes sint subiecti Abbat Generali in Syria residenti, itemque Abbat, qui ab eodem in prædicto Monasterio constituitur. Abbas autem ad hoc Monasterium destinatus patentes suas literas Eñio Protectori exhibebit. Nec Abbas vero, nec alius licet aliquem Monachum in Syriam, nondum compieta octo annis, absque iacultate, & consensu Eñii Protectoris dimittere.

§. 9. VII. Omnes diligenter obseruent Regulam, & Monasticas Constitutiones, quæ apud regulos ejusdem Congregationis Monachos Graeci Melchitas in Syria vigent, & solent obseruari. Præterea servent Kitum Graecum a S.R.E. approbatum juxta Decretum Sacra Congregationis de Propaganda Fide, tam quod Sacram Liturgiam ac divina officia, quam quod jejunia.

§. 10. VIII. Monasterii Abbas Monachos de rebus omnibus necessariis provideat, & in iis, quæ ad viatum, & vestitum spectant, quoad fieri poterit, conlectudinem ceterorum Syriae Monasteriorum sequatur.

§. 11. IX. Doccentur Monachi præter linguam Arabicam, & Graecam, etiam Superiores scientias, videlicet Dialedicam, Philosophiam, ac Theologiam tam Moralem, quam Polemicam. Quod si contingat, ut aliquis idoneus ad linguam latinam habeatur, permittat Abbas, ut ille in Monasterio ultra annos prescriptos, alterum annum, vel duos etiam commoretur, habita tamen Eñii Protectoris facultate.

§. 12. X. Lectiones tum linguarum, tum scientiarum in publico loco sunt habenda per quinque dies qualibet hebdomada, exceptis diebus festis, necnon vacationibus, quas Eñius Protector de scribi in Catalogo jubebit; horis quidem antemeridianis per horam cum dimidio; horis vero postmeridianis per unam horam: ita tamen, ut horarum canonistarum in Choro ab omnibus simul pensum quotidianum perfolvatur.

§. 13. XI. Prohibentur Lectores, & Studentes vel se a quotidiani lectionibus eximere, vel domo diebus sibi ad studium statutis, sub quocumque praetextu, vel causa exire, nisi post completas lectiones, absolutasque ceteras exercitationes die illa peragendas. Primo Monasterii tamen necessitate permititur Abbat Sacerdotes studentes ad Sacram Liturgiam celebrandam extra dominum destinare ad sumnum duos per hebdomadam, ita ut in sequenti alii duo primis succedant.

§. 14. XII. Studentes officiis distractivis non onerentur, ut puta Procuratoris, Cellerarii, & similibus, qua studiis literarum obesse credantur.

§. 15. XIII. Quolibet semestri publicum habentur examen circa cuiusque studentis profectum coram Abbat, ceterisque Monachis Sacerdotibus: Semel in anno Eñius Protector una cum R. P. D. Secretario Sacra Congregationis de Propaganda Fide, vel hic solus una cum aliquo lingue Arabicæ, & Graecæ perito, necnon scientiarum, quibus Monachos operam dare contigerit, visitare Monasterium dignetur, ad explorandum studentium progressum, atque Monachorum statum agnoscendum.

§. 16. XIV. Omnibus diebus Dominicis singuli studentes per turnum in publico Monachorum Conventu concionem jfue Catechesim, vel solutionem alicujus casus conscientia, aut difficultatis ex Theologia Polemica habeant.

§. 17. XV. Completis annis octo, nulla interposita mora, Monachi studentes cum consensu Eminentissimi Protectoris, in Syriam ad Abbatem Generalem, transmittantur; illosque idem Abbas generalis in illo Monasterio collebant, prout magis expedire in Domino judicabit.

§. 18. XVI. Peregrini Graeci Melchites, qui ex Syria Palestina, & Aegypto ad U. bim, sacra loca visitant, ecce dent, iuxta religiolæ hospitalitatis regulam ad triduum excipiuntur.

Ipsi Mona-
chi eas con-
firmari pe-
tunt.

Praestat Pon-
tificis & Mo-
nasterio unit
Beneficium
simplex alias
in eadem
Ecclesia ere-
sum.

Presentium
Literarum
firmatas.

§. 19. Nos infra scripti Regulas istas Monachis Græcis Melchitis Congregationis S. Joannis Baptiste in Soario nuncupata apud Ecclesiam S. Mariae in Dominica habitantibus praescriptas, diligenter, accurateque perpendimus. Cumque nihil contineant, quod orthodoxe fidei, bonis moribus, aut disciplina monastica adveretur, dignas judicamus, quæ literis Apostolicis confirmantur. In quorum fidem hac die 3. Augusti 1739.

Ludovicus Cardinalis Belluga,

§. 20. Quoniam Monachi predicti nobis nuper exponi fecerunt, ipsi supradicta omnia, & praescriptas Regulas, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicas confirmationes nostræ munimine corroborari summopere desiderant: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut non solum sibi in praemissis opportune provide, verum etiam emolumenta eidem Ecclesia addicta sub titulo simplicis Beneficii, seu Canoniciatus dilecto pariter filio Francisco Clementi Ceccarini Presbytero collati, & per eum de praesenti possest ipsi post ejusdem Francisci Clementis obitum nunc pro tunc in perpetuum assignare de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 21. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti aliquisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latissima, si quibus quomodolibet innodata existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censemtes, hujusmodi supplicationibus inclinati concessionem memoratae Ecclesie S. Marie in Dominica, seu Dominicæ eiusdem Monachis Græcis Melchitis de consensu dicti Nicolai Cardinalis & Titularis cum omnibus, & singulis rebus, & suppœctilibus tam sacris, quam prophanis in ea existentibus, ædiumque Ecclesie predictæ annexarum, & connexarum, nec non possessionem praemissorum omnium a Monachis predictis captam, & Regulas praescriptas auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmatis robur adjicimus, omnesque, & singulos jaris, & facti defectus, si qui deserpti quomodolibet inter venerint, supplemus, & sanamus, dictosque Monachos donec, & quoque ibidem remanserint, & Ecclesie predictæ inservierint, in locum ejusdem Francisci Clementis, quod possessionem praefati simplicis Beneficii Ecclesiasticæ, seu Canoniciatus nuncupata dictæ Ecclesie anexi post Francisci Clementis predicti obitum in omnibus, & per omnia auctoritate, & tenore predictis substitutius & subrogamus. Ceterum volumus, ut fructus, redditus, & proventus dicti Beneficii, donec, & quoque ipse Franciscus Clemens vixerit, illi persolvantur, & Monachi predicti, non nisi post obitum hujusmodi, seu renunciationem, aut cessionem Beneficii hujusmodi per memoratum Franciscum Clementem ad eorum favorem faciendam, dicti Beneficii possessionem apprehenderi, illiusque bonorum, ac dictorum fructuum, reddituum, & proventuum administrationem suscipere, gerere, & exercere possint, & valeant, nec alicui licet in illo se ingerere, seu de illo disponere.

§. 22. Decernentes eadem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quadcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quo cumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Castrorum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam qua-

vis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 23. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit pia memoriae Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in Universibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac dictæ Ecclesiæ, & Beneficii etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboret statutis, & confuetudinibus, privilegiis quoque, Indul- tis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum te- nores, praesentibus pro plene, & sufficienter ex- pressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmis- forum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus ceterisque contraria quibuscumque.

Datum Roma apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Septembri 1739. Pont. nostri Anno X.

Confirmatio nonnullorum Decretorum pro Colle- gio Anglorum nuncupat. de Urbe.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

A Postolica hæc Sancta Sedes, ut quales ad Ani- marum salutem, & Dei gloriam Christi Mi- nistros, & Dispensatores Ministeriorum Dei op- pat, tales sibi formaret integerimos, atque Chri- stiano Populo exhiberet, in Tridentina Synodo statuendum curavit, ut in omnibus Ecclesiæ Ca- thedralibus, ubi reditum, locorumque conditio, patiebatur, Adolecentium Collegia, five Semi- naria, ex quibus experientia Magistralia compertum erat, quanta Catholica Ecclesia utilitas extisset, instituerentur, atque insimul ratio, qua erigan- tur, eredæque Ecclesiasticis Institutis erudiantur, consultissime traderetur.

§. 1. Hinc Pius IV. fe. re. aliisque subsequentes Romani Pontifices Prædecessores Nostri, ut ce- teris Antistitibus exemplo præarent, ac faciem præferrent, quamplurima in hac Alma Urbe præ- fertim, atque alibi a fundamentis excitata tum pro omnium indiscriminatum, tum pro nonnullarum seorsim Nationum dumtaxat commodo Collegia, & Seminaria, atque instructa saluberrimis etiam legibus, ac regulis communire studuerunt. Quoniam autem omnia sanctissima constituta, nisi ad- vigiletur, ut eadem quo ab initio statuta spiritu, atque iisdem deinceps, quibus dum primus in virtutibus proficiendi ardor seruebat disciplina flui- dii, servata sunt, imposterum custodiuntur, lapsu temporis, sensim in desuetudinem abiit con- spiciuntur, ut non solum larta, tactaque semper consistenter, verum etiam stabiliiori observantia firmarentur, iisdem Prædecessores nostri conser- verunt, nonnullos interdum deputare diligenter- mos Inspectores, qui Collegia, seu Seminaria hujusmodi eti legum, regularumque præscriptarum observantissima adeentes, atfulsi, si qui forte irrepsissent, tollerent, novis, quas op- portunitas, ac ratio suaderent indicendis, legibus collabentem disciplinam instaurarent, & quæcumque ad virtutum incrementum proficia, & magis necessaria perspexissent, præscriberent, præciperebant.

§. 2. Nos vero luculentissimis eorumdem Præ- decessorum nostrorum vestigis insistentes, quantum cum Domino potuimus, nostras quoque hanc in rem partes conferre non omisimus, ac post-

Aliorum
exempli di-
versa Natio-
num Colle-
gia a Ponti-
cibus con-
stituta, &
proborum
Vitorum vi-
ficationi
commenda-
ta.

Duobus
Cardinalibus
demandata
Collegi An-
glicani de
Urbe vi-
tatio.

quam